

A E I O U Ă Î

BR

RR

TR

LR

VR

SR

ŞR

ȚR

XR

YR

JR

FR

MR

GR

Numele meu este

Vocea mea sună mai **optimist** ca niciodată, mai ales acum când am aflat vestea cea mare.

Dacă ascultați atent, veți sesiza tonul **trist** al vocii mele.

Folosesc un ton **agresiv**, pentru intimidarea celor care mă ascultă.

De fiecare dată când mă întâlnesc cu un prieten, adopt o atitudine **prietenosă**.

La știri se cere o prezentare **dinamică** și **luminoasă**, altfel nu poți reuși într-o meserie ca aceasta.

Șoptesc **tandru** orice cuvânt vă este adresat, pentru că știu cât de importantă este această interpretare.

Vorbesc **repezit** pentru că am foarte multe lucruri de comunicat. Acele ceasornicului aleargă mai repede decât credeam și nu accept nicio întârziere.

**1. Șoricel șerpuleț,
Șade-n vârf de ruguleț.
Rug rupe, rug rumegă,
Rumegătură de rug înghite.**

**2. Un moș cu un coș,
În coș – un cocoș.
Moșul cu coșul,
Coșul cu cocoșul.**

**3. Am șapte lopeți late
Și peste aste șapte lopeți late
Am încă alte șapte lopeți late.**

**4. Tot am zis și-am zis, c-oi zice,
Dar de zis eu n-am mai zis.
Nici n-am zis, nici n-oi mai zice,
C-am să zic, c-am zis, c-oi zice.**

**5. Capra neagră-n piatră calcă,
Cum o calcă-n patru capra!
Crapă capul caprii-n patru,
Cum a crăpat piatra-n patru!
Capra neagră calcă-n clinci,
Crapă capul caprii-n cinci,
Cum a călcat capra-n clinci.
Capra paște lângă casă
Capul caprii crape-n șase!
Capra noastră n-are lapte
Crăpa-i-ar coarnele-n șapte!
Capra-n piatră a călcat
Piatra-n patru a crăpat,
Povestea s-a terminat!**

**6. Ceea ce cerea celebrul Cicero gemând geniilor
degenerate.
N-au acceptat-o Cezar și ceata ingenioșilor cetățeni
certați cu cerințele cercurilor centrale.**

**7. Știu că știi că știuca-i știucă,
Dar mai știu că știuca-i pește
Și că știuca se mănâncă,
Și că știuca se prăjește.**

**8. Papucarul papucărește papucii nepapucăriți ai
papucăresei,
dar papucăreasa nu poate papucări papucii nepapucăriți
ai papucarului care papucărește papucii nepapucăriți.**

**1.Unilateralitatea colocviilor desolidarizează
conștiinciozitatea energeticienilor care manifestă o
imperturbabilitate indiscriptibilă în locul
nabucodonosorienei ireproșabilități.**

**2. Duc în bac sac de dac, aud crac, o fi rac? O fi drac?
Face pac, aud mac, aud oac, nu e rac, nu-i gândac, nu e
cuc, nu-i brotac, îl apuc, îl hurduc. E tot drac.**

**3. Până când a cărămidărit cărămidarul pe cărămidăriță,
a cărămidărit cărămidărița pe cărămidar
la fel cum ar fi vrut cărămidarul să cărămidărească pe
cărămidăriță.**

**4. Fofiță fondofirliță,
forofifo – fenderliță
și fifo fondofirloi,
forofifo – fenderloi.**

**5. Un cocostarc s-a dus la descocostârcărie,
Unde se descocostârcăreau și alți cocostârci
nedescocostârcăriți,
Ca să se descocostârcărească de cocostârcăria lui.**

**6. Rege Paragrafaramus, când te vei dezoriginaliza? Mă
voi dezoriginaliza când cel mai original dintre originali se
va dezoriginaliza. Dar, cum cel mai original dintre
originali nu se va dezoriginaliza, nici regele
Paragrafaramus nu se va dezoriginaliza.**

**7. Prisma pismuia prismatic o prismiriditură prismată
dintr-o prismă mută.**

VOCALA A

A fost odată...alții afirmă că aseară sau alaltăieri, adevărul este că s-a întâmplat acum ceva vreme, demult demult – pe când oamenii nu aveau habar a scrie și a citi, dar adorau afinele albastre și arțarii așezați în pădurea arămie –, un împărat arab care avea o armură de aur și arcuri cu care trăgea în aripile acvilelor ce atacau albastrul cerului. Împăratul avea și un nume:

Amadeus-Împărat. Acesta avea trei fete: **Anemona**, **Amanda** și **Amelia**. **Amelia**, cea mai mică dintre surori, avea un arici alb adus cu acte din Andaluzia și era atât de frumoasă și strălucitoare încât la soare te puteai uita, dar la dânsa ba.

Într-o bună zi, la curtea lui **Amadeus-Împărat**, a ajuns un prinț arătos și amețit că s-a rătăcit de la vânătoria amicală și acerbă la care fusese invitat și a cerut găzduire pentru o noapte. Chiar atunci se întâmpla să iasă din palat prințesa **Amelia**, mergând agale spre grădina animată cu florile ei preferate: albăstrele, argințele și aloe. Prințul, absorbit de **Amelia**, a rămas mut de uimire privind frumusețea fetei și nu a apucat decât să exclame: **A!**, ridicând ambele mâini spre mândrul soare care ardea pe azurul cerului. **Amelia** a început să râdă veselă și uimită, ușor agitată.

5 exerciții de dicție cu litera A:

① **Aura** auriților repeta aerisirea aceluiași șoșotitor reinventat temporizator.

② **Amețita** **Ama** amețește ca o amețită orice știre despre amețiți.

③ Am o Ama amăruie și o Ama pe gutuie, astăzi Ama am mâncat și nu ne-am prea săturat.

④ Adora adora o adorabilă actriță adorată de Adonis.

⑤ Alambicat alambica alambicatorul alambicările amare pe fața marinarului plecat pe mare.

VOCALA I

A fost odată ca niciodată, că parcă a fost ieri sau alaltăieri, un băiețel pe nume Ivan care era isteț și iute ca un ied ilustrat în icoanele iconoclaștilor. Toți ipochimenii îl îndrăgeau, iar mama lui, Irina, îi iubea și îl idolatriza și îi spunea că ar fi în stare să-i dea și inima din pieptul ei. Și, într-o zi, a plecat Ivan la iazul plin de ienuperi înconjurat de un imaș imaculat plin de iarbă indiană și iriși pentru a-i culege iubitei mame un buchet de iasomie. Deodată s-a iscat o ploaie infernală și injustă care l-a luat pe nepregătite pe bietul Ivan. El a fost nevoit să se pitească intenționat sub arborii din pădurea cu iederă irigată.

Irina era indignată și indispusă, alerga prin ploaia impresionantă și iritantă în același timp spre imașul unde știa că plecase fiul ei, strigând mereu „Ivaaaaan, unde ești?”. Din adăpostul pădurii Ivan a auzit-o și i-a răspuns: „Aiiiiiici!”. Atât de tare strigase Ivan încât, parcă din senin, de la vocea sa, un copac a luat foc și ardea ca o torță. Irina a tras aer adânc în piept și a spus: „I-V-A-N! În sfârșit l-am găsit!”. De atunci, când oamenii voiau să scrie cuvântul „Ivan” deseneau semnul aceluia copac aprins ca o torță imensă.

5 exerciții de dicție cu litera I:

- ① Iile Ilenei erau iar ionizate de iarba importantă a îmașului.
- ② Iasomia indecisă ironiza irișii iernatici ai iazului imens.
- ③ Ieri, Iancu și Irinel au imigrat în India, instalându-și instrumentele instituționalizate în iatacul Ioanei.
- ④ Iepurii icneau și imitau iguanele istovite.
- ⑤ Izolații izgoniți interpretau imnuri inspiraționale pentru iertare.

VOCALA E

Era odată, de demult, un biet orfan educat și elevat, pe nume Emil, care trăia la marginea unui sat evocat în eseurile elitiștilor eleni, într-o colibă elipsoidală. Toată averea și toate economiile lui exacte erau compuse din trei oi elegante și exilate de eunucii evadați din Ecuador pe care le scotea zilnic la păscut. Bietul Emil, din pricina unor emoții excesive puternice, își pierduse vocea. La ce să-i mai folosească vocea enigmatică? Oricum oile îl înțelegeau din priviri, așa se gândea elocventul Emil în timp ce stătea lângă oile erbivore care pășteau liniștite. Într-o zi estivală însorită, Emil lăsă oile la păscut pe dealul dinspre Est și el a escaladat dealul de Vest cu eucalipti, echinaceea și edelvais, să cosească niște fân. Era foarte cald și oile nu erau echipate cu echipament adecvat așa că li s-a făcut sete și s-au dus să bea apă dintr-un jgheab. Emil privea cum se adapă oile energice.

Jgheabul era în stânga, iar ele parcă aliniate în dreptul acestuia.

Tocmai atunci, a venit în goană un trimis al boierului, un elev eșuat care enumera arborii eleganți de pe marginea drumului. Văzând oile așa frumoase, evaluate și deloc epuizate, s-a gândit să le ducă într-o excursie, la curtea stăpânului său emir. Mai ales că nu se vedea nici țipenie de om prin preajmă. Totuși, se gândi să întrebe poate poate nu va primi niciun răspuns și va putea pleca liniștit în expediție.

5 exerciții de dicție cu litera E:

- ① Inelele elene elementare electrizează analele electorale.**
- ② Exercițiul exersat exasperează exigența exoscheleților.**
- ③ Elevatorul elevat exacerba enunțurile excursioniștilor excentici.**
- ④ Emancipata Ema evita evlavioasele erbivore care erau eminamente elegante.**
- ⑤ Epava elenilor era eradicată de elementele extratereștrilor exaltați.**

VOCALA O

Oposumul Opipopsumumi ovaționa opt orchestranți obtuzi și obezi cu orchestrionet și oprea orele oracolului orator ca să ocrotească orhideele ornamentale și opace de optsprezece oi ovale.

Opipopsumumi observa ovinele occidentale oropsite și oarbe care ornau ouă oacheșe de Paște și care oftica omizile oceanice ce se oglindeau în oaza obturată de obscuritatea oleandrilor ofiliți.

Oposumul era olar și olărea oale cu oțel oțetit otrăvit din Olanda și se odihnea odinioară cu opere oneste muzicale și ovăz. Opinia olarilor era că Opipopsumumi orbecăia ogoarele, ofensa orzul orizontal și ocupa ograda oilor cu oalele omagiate în Olt. Dar Opipopsumumi a obiectat și a obținut oficial onoruri ofertante ca să ocolească oile ofuscate.

Portretul Păsării care- nu -e

de Claude Aveline

Iată portretul Păsării care - nu - e.

Nu-i vina ei că acela care le face pe toate

a uitat să o facă.

Seamănă cu multe păsări, fiindcă viețuitoarele

Care nu sunt seamănă cu cele care sunt.

Dar cele care nu sunt nu au nume.

Iată de ce pasărea noastră se cheamă

Pasărea care- nu -e.

Și iată de ce e atât de tristă.

Poate că doarme încă sau așteaptă

Să i se îngăduie a fi.

Ar vrea să știe dacă poate să deschidă ciocul,

Dacă are aripi, dacă nu-și pierde culorile

Când se cufundă în apă, ca

O pasăre adevărată.

Ar vrea să se audă cântând.

Ar vrea să-i fie teamă c-ar putea să moară

Ar vrea să facă pui mici, foarte urâți

și foarte vii

Pasărea care- nu- e visează

Să nu mai fie un vis.

Nimeni nu e mulțumit, niciodată, nicăieri.

Cum vreți oare ca lumea să meargă bine

în condițiile astea?

